

PRÆFATIO – Vere dignum et justum est, æquum et salutäre: Te quidem Dómine omni témpore, sed in hoc potíssimum gloriósius prædicäre, cum Pascha nostrum immolátus est Christus. Ipse enim verus est Agnus, qui ábstulit peccáta mundi. Qui mortem nostram moriéndó destrúxit, et vitam resurgéndo reperávit. Et ideo cum Angelis et Archángelis, cum Thronis et Dominatiónibus, cumque omni milítia cæléstis exércitus, hymnum glóriæ tuæ cánimus, sine fine dicéntes:

COMMUNIO (*Matth. 16, 18*) Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

POSTCOMMUNIO – Refectióne sancta enutritam guberná, quæsumus, Dómine, tuam Ecclésiam: ut, poténti moderatióné dirécta, et incrementa libertátis accípiat, et in religiónis integritáte persístat. Per Dóminum.

PREFACE – Věru hodno a spravvedlivo jest, slušno a spasitelno, abychom tebe, Pane, každého sice času, zvláště však v tento ještě slavněji velebili, kdy Kristus jest obětován jakožto beránek náš velikonoční. Onť jest pravý Beránek, jenž sňal hříchy světa, jenž smrt naši svou smrtí zničil a život svým zmrtvýchvstáním obnovil. A proto s Anděly a Archanděly, s Trůny a Panstvy a s celým zástupem nebeského vojska pějeme chvalozpěv slávy tvé, bez ustání říkající:

K PŘIJÍMÁNÍ (*Mat. 16, 18*) Ty jsi Petr (skála), a na té skále vzdělám Církev svou.

PO PŘIJÍMÁNÍ – Církev svou svatým pokrmem nasycenou, prosíme, Pane, usmířen spravuj, aby řízena jsouc mocným vedením, i rozmnožení svobody dosáhla i setrvávala v neporušenosti víry. Skrze Pána.

INTROITUS (*Joann. 21, 15, 16 et 17*) Si díligis me, Simon Petre, pasce agnos meos, pasce oves meas. (*Ps. 29, 2*) Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepisti me, nec delectásti inimícos meos super me. V. Glória Patri.

ORATIO – Gregem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde: et, per beátum Anicétum, Mártýrem tuum atque Summum pontíficem, perpétua protectióne custódi; quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem. Per Dóminum.

LÉCTIO Epístolæ b. Petri Apóstoli (*1 Petri 5, 1-4 et 10-11*).

Caríssimi: Senióres, qui in vobis sunt, óbsecro consénior et testis Christi passiónum, qui et ejus, quæ in futúro revelánda est, glóriæ communicátor: páscite qui in vobis est gregem Dei, providéntes non coácte, sed spontáneee secúndum Deum, neque turpis lucri grátia, sed voluntárie, neque ut dominántes in

VSTUP (*Jan 21, 15, 16 a 17*) Miluješ-li mne, Šimone Petře, pas beránky mé, pas ovce mé. (*Ž. 29, 2*) Velebiti tě budu, Pane, neboť jsi mne chránil a nedopustil jsi, aby nade mnou jásali nepřátelé moji. V. Sláva Otci i Synu.

MODLITBA – Na stádce své, Pastýři věčný, usmířen shlédni a skrze sv. Aniceta, Mučedníka svého a Nejvyššího Velekněze, kterého jsi ustanovil za pastýře celé Církvě, ochraňuj trvalou záštitou. Skrze Pána našeho.

ČTENÍ z listu sv. Petra Apoštola (*1 Petr, 5, 1-4 a 10-11*).

Nejmilejší! Starší, kteří jsou mezi vámi, napomínám já, spolustarší a svědek utrpení Kristových a proto i účastník oné budoucí slávy, která se zjeví: paste stádce Boží, které je u vás, starající se o ně ne z přinucení, nýbrž dobrovolně podle vůle Boží, ani z mrzké ziskuchtivosti, nýbrž ochotně, ani jako byste

cleris, sed forma facti gregis ex ánimo. Et, cum apparúerit princeps pastórum, percipiétis immarcescibilem glóriæ corónam. Deus autem omnis grátiae, qui vocávit nos in aetérnam suam glóriam in Christo Jesu, módicum passos ipse perfíciet, confirmábit solidabítque. Ipsi glória et impérium in sæcula sæculórum. Amen.

Allelúja, allelúja. V. (*Matth. 16, 18*) Tu es Petrus, et super hanc petram aedificábo Ecclésiam meam. Allelúja. V. (*Ps. 44, 17, 18*) Constitúes eos príncipes super omnem terram: mémores erunt nóminis tui, Dómine. Allelúja.

EVANGELIUM † Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum (16, 13-19).

In illo tépore: Venit Jesus in partes Cæsaráe Philíppi, et interrogábat discípulos suos, dicens: Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? At illi dixérunt: Alii Joánnem Baptísta, álíi autem Elíam, álíi vero Jeremíam, aut unum ex Prophétis. Dicit illis Jesus: Vos autem quem me esse dícitis?

panovali nad vyvolenými, nýbrž jako vzor stádce ze srdce. A když se objeví arcipastýř, obdržíte korunu nehynoucí slávy. Bůh pak všeliké milosti, jenž nás povolal k věčné slávě své v Kristu Ježíši, po krátkém utrpení vás sám zdokonalí, utvrdí a upevní. Jemu buď sláva a panování na věky věků. Amen.

Aleluja, aleluja. V. (*Mat. 16, 18*) Ty jsi Petr (skála), a na té skále vzdělám Církev svou. Aleluja. V. (*Ž. 44, 17, 18*) Ustanovíš je za knížata nad celou zemí; pamatovat budou na tvé jméno, Pane. Aleluja.

EVANGELIUM † Pokračování sv. Evangelia podle Matouše (16, 13-19).

Za onoho času přišed Ježíš do krajin Caesaree Filipovy, otázal se učedníků svých řka: Kým praví lidé býti Syna člověka? I řekli jemu: Jedni Janem Křtitelem, jiní Eliášem, jiní Jeremiášem neb jedním z Proroků. Dí jim Ježíš: Vy pak kým mě býti pravíte? Odpovídaje Šimon Petr, řekl:

Respóndens Simon Petrus, dixit: Tu es Christus, Fílius Dei vivi. Respóndens autem Jesus, dixit ei: Beátus es, Simon Bar Jona: quia caro et sánguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui in caelis est. Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram aedificábo Ecclésiam meam, et portae inferi non praevalébunt advérsus eam. Et tibi dabo claves regni caelórum. Et quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in caelis: et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in caelis.

OFFERTORIUM (*Jerem. 1, 9-10*) Ecce, dedi verba mea in ore tuo: ecce, constitui te super gentes et super regna, ut evéllas et déstruas, et aedífices et plantes.

SECRETA – Oblátis munéribus, quáesumus, Dómine, Ecclésiam tuam benígnus illúmina: ut, et gregis tui proficiat ubique succéssus, et grati fiant nómini tuo, te gubernánte, pastóres. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum.

Ty jsi Kristus, Syn Boha živého. A Ježíš odvětvil řekl jemu: Blahoslavený jsi, Šimone, synu Janův! neboť tělo a krev nezjevilo toho tobě, nýbrž Otec můj, jenž jest v nebesích. I já pravím tobě: Ty jsi Petr (t. j. skála), a na té skále vzdělám církev svou a brány pekelné ji nepřemohou. A tobě dám klíče království nebeského, a cokoli svážeš na zemi, bude svázáno i na nebi, a cokoli rozvážeš na zemi, bude rozvázáno i na nebi.

OBĚTOVÁNÍ (*Jerem. 1, 9 až 10*) Hle, vložil jsem slova svá ve tvá ústa. Hle, ustanovil jsem tě nad národy a nad královstvími, abys vytrhával a ničil, stavěl a sázel.

TICHÁ MODLITBA – Obětovanými dary, prosíme, Pane, Církev svou dobrotivě osvět, aby i všude rostl prospěch tvého stádce i pastýři se stali pod tvým vedením milými tvému jménu. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije.